

ТРАВЕНЬ - 2019

71 (85)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 - 148Р від 24. 11. 2011 р.

**Лекції проф. Йоанни Кручалак-Янковської з
Гданського університету (Гданськ, Польща)
про Комерційне право ЄС та Польщі**

Сучасний стан розвитку договірного права України: окремі аспекти

15-річчя чинності Цивільного кодексу України дає змогу зробити певні висновки з приводу ефективності його норм щодо регламентації приватноправових відносин загалом та договірних зокрема. Кодекс, за слушним застереженням Н. С. Кузнецової та А. С. Довгерта, «охрещений» і другою конституцією, і кодексом громадянського суспільства. Без будь-яких перебільшень його слід розглядати не тільки в якості стрижневого акта цивільного законодавства, але й як необхідний чинник функціонування ринкового суспільства і формування держави.

стор.7

Наші координатори

ЛОГВИНОВА Марія Володимирівна, СІЩУК Ліліана Василівна,
МИКИТИН Юрій Іванович,
ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, ЗІНИЧ Любомир Васильович,
ШПІЛЯРЕВИЧ Вікторія Вікторівна, СХАБ-БУЧИНСЬКА
Тетяна Ярославівна, ГРИШКО Уляна Петрівна,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Харишин Марія ПР-31, Яшан Вікторія ПР-31, Пригода Тая ПР-11, Вовк Вікторія ПР-22,
Глеб Юлія-Віра ПР-21, Сікора Вікторія ПР(м1)-02

СУСІДСЬКІ ВІДНОСИНИ ЯК ПРЕДМЕТ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Правове регулювання сусідських відносин має тривалу історію, сьогодні вони регулюються цивільними кодексами більшості країн Європи. Їх можна визначити як відносини між власниками та землекористувачами сусідніх земельних ділянок.

У найбільш широкому розумінні до складу сусідських включаються відносини будь-яких суб'єктів, які складаються при використанні будь-яких об'єктів нерухомості, що можуть розглядатися як сусідні. Однак особливістю українського законодавства є обмеження сусідських відносин сферою земельно-правового регулювання.

стор.6

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

Саветчук В. М.

Правовий режим криптовалюти в Україні

Сіщук Л. В.

**Новели судової практики
щодо визнання договору
іпотеки недійсним**

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook - <http://www.facebook.com/pr.law.club>

• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

Чекаємо на Вас!

Навчально-науковий юридичний інститут Державного вищого навчального закладу «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» запрошує на навчання на основі повної загальної середньої освіти (випускників 11 класу) та на основі освітньо-кваліфікаційного рівня молодший спеціаліст (випускників коледжів) для здобуття освітнього ступеня бакалавра за спеціальністю «Право». Звертаємо увагу, що з 2019 року юридичний інститут розпочинає підготовку з першого курсу фахівців за новою освітньою програмою «Міжнародне та європейське право» у межах спеціальності «Право».

Ступінь магістра можна здобувати за освітніми програмами: корпоративне право; приватне право; екологічне та природоресурсне право; кримінально-правове забезпечення охорони суспільних відносин; публічна служба.

Навчально-наукова робота студента тісно пов'язана з практикою, оскільки інститут постійно співпрацює з органами правосуддя, прокуратури, СБУ, поліції, митної та податкової служб, юстиції, місцевими державними адміністраціями та органи місцевого самоврядування,

адвокатурою, нотаріатом, юридичними науково-дослідними та навчальними закладами, юридичними службами державних і недержавних підприємств, організацій, банків, які в подальшому стають місцем для працевлаштування випускників.

Наші студенти незмінно є ба-

гаторазовими переможцями призерами всеукраїнських олімпіад, міжнародних конкурсів з права.

В інституті створені умови для різностороннього розвитку талантів майбутніх правників, а також організації різних заходів. Юридичний інститут є неодноразовим переможцем різноманітних мистецьких фестивалів і конкурсів.

Саме ж студентство інформує суспільство про життя нашої Альма-матер. В основному це відбувається за допомогою газети «ЮрФакти плюс», студентського телебачення і радіо та наших спільнот у соціальних мережах.

Невід'ємною та важливою частиною виховного процесу в інституті є розвиток змагального спортивного духу. Незмінно, понад 10 років юридичний інститут стає переможцем університетської спартакиади.

Кожен день, проведений в юридичному інституті, стане незабутнім! Чекаємо на Вас!

Участь викладачів кафедри цивільного права ННЮІ в Міжнародній науково-практичній конференції «Дев'ять юридичні диспути з актуальних проблем приватного права», присвяченої пам'яті Є. В. Васьковського

17 травня 2019 року на базі Одеського національного університету імені І. І. Мечникова (м. Одеса) відбулася Міжнародна науково-практична конференція «Дев'ять юридичні диспути з актуальних проблем приватного права», присвячена пам'яті Є. В. Васьковського.

Спеціальною тематикою Міжнародної науково-практичної конференції «Дев'ять юридичні диспути з актуальних проблем приватного права», присвяченої пам'яті Є. В. Васьковського, було розкриття проблем викла-

дання навчальних дисциплін цивільно-правового циклу на юридичних спеціальностях закладів вищої освіти: вітчизняний та зарубіжний досвід.

На відкритті Міжнародної науково-практичної конференції «Дев'ять юридичні диспути з актуальних проблем приватного права», присвяченої пам'яті Є. В. Васьковського, з вітальним словом виступили д. ю. н., професор, академік НАПрН України, Заслужений діяч науки і техніки Н. С. Кузнецова, к. ю. н., професор, Заслужений юрист України В. І. Труба, д. ю. н., професор, Заслужений

юрист України І. С. Кантафарова.

У Міжнародній науково-практичній конференції взяли участь вчені – цивілісти Національної академії правових наук України, Одеського національного університету імені І. І. Мечникова, Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, Харківського національного університету імені Ярослава Мудрого, Харківського національного університету внутрішніх справ

та Державного вищого навчального закладу «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника».

Представництво ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» у Міжнародній науково-практичній конференції «Дев'ять юридичні диспути з актуальних проблем приватного права», присвяченої пам'яті Є. В. Васьковського, забезпечили викладачі кафедри цивільного права навчально-наукового юридичного інституту.

Зокрема, у пленарному засіданні Міжнародної науково-практичної конференції виступили д. ю. н., професор А. В. Коструба з доповіддю на тему «Інноваційні підходи до формування професійних компетентностей юристів» та д. ю. н., доцент А. В. Зеліско з темою доповіді «Заклади вищої освіти як учасники наукових парків: удосконалення здійснення корпоративних прав».

Зазначені вчені отримали нагороду за кращий виступ в обговоренні актуальних питань з обраної на Міжнародній науково-практичній конференції тематики.

Під час проведення секційних засідань Міжнародної науково-

практичної конференції «Актуальні проблеми цивільного, сімейного, цивільно-процесуального права» та «Приватноправові аспекти регулювання відносин у різних сферах правового життя» в

межах поданих тем Прикарпатську правничу школу представили к. ю. н., доцент І. І. Банасевич («Особливості цивільних правовідносин за участю споживачів»), к. ю. н., доцент Р. М. Гейнц («Співвідношення понять «електронний правочин» та «електронна форма правочину»), к. ю. н., доцент О. С. Олійник («Організаційні форми здійснення інноваційної діяльності: загальнотеоретичні підходи»), к. ю. н. Л. В. Сіщук («Форми участі у прийнятті рішень загальними зборами учасників товариства з обмеженою відповідальністю») та к. ю. н., доцент І. В. Миронен-

ко («Сусідські відносини як предмет правового регулювання: загальна характеристика»).

Крім того, в межах Міжнародної науково-практичної конференції представлені наукові праці таких вчених, як д. ю. н., професор В. А. Васильєвої («Цивільно-правова відповідальність: зміна парадигми досліджень»), к. ю. н., доцента М. В. Логвінової («Патронат над дитиною: чи варто зупинитися на досягнутому»), к. ю. н., доцента О. Я. Кузьмича («Актуальні питання правових наслідків участі третіх осіб у виконанні обов'язку замість боржника на підставі ч. 3 ст. 528 ЦК України»), к. ю. н. У. П. Гришко («До питання розуміння поняття «транспортна послуга» як об'єкта правовідносин за участю споживачів»).

За результатами Міжнародної науково-практичної конференції «Дев'ять юридичні диспути з актуальних проблем приватного права», присвяченої пам'яті Є. В. Васьковського, відбулося підведення підсумків конференції, нагороджено вчених – цивілістів грамотами за кращі доповіді та висловлено подяку всім присутнім учасникам за активну участь у роботі конференції.

Круглий стіл

студентського наукового гуртка

14 травня кафедрою конституційного, міжнародного та адміністративного права було проведено круглий стіл наукового гуртка: «Актуальні

питання адміністративно-правового регулювання» (керівник доц. Петровська І. І.) Програма круглого столу студентського науково-

го гуртка: «Актуальні питання адміністративно-правового регулювання» (керівник наукового гуртка доц. Петровська І. І.)

Moris Group – це юридична компанія, що надає комплексні кваліфіковані послуги в галузі українського та міжнародного права.

Представництво в Івано-Франківську
Україна, 76000, м. Івано-Франківськ
вул. Чорновола, 23
тел.: (0342) 77-73-78

Головний офіс у м. Києві
Україна, 01010, м. Київ
вул. Московська, 8-б
тел.: (044) 359-03-05; (044) 359-03-6
факс: (044) 359-03-05

Лекції про Комерційне право ЄС та Польщі

16 травня 2019 року на базі юридичного інституту Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника відбулися лекції проф. Йоанни Кручалак-Янковської з Гданського університету (Гданськ, Польща). Професор прочитала лекції англійською мовою (переклад забезпечував к.ю.н. Ковалишин О.Р.) на тему комерційного (господарського) права Європейського Союзу та Польщі.

Лекції відбувалися в рамках проекту «Модуль Жана Моне «Комерційне право Європейського Союзу» («Commercial Law of the European Union», 600196-EPP-1-2018-1-UA-EPPJMO-MODULE), що фінансується за кошти Європейського Союзу.

Зокрема, були розглянуті проблемні питання гармонізації польського законодавства в сфері права товариств до права ЄС на етапі вступу Польщі до Європейського Союзу. Лектор окрему увагу приділила впливу директив та регламентів на творення Кодексу торговельних товариств Польщі (Kodeks spółekhandlowych). Окрему увагу було присвячено також Директиві ЄС № 2017/1132 від 14 червня 2017 року щодо гармонізації окремих аспектів корпоративного права Європейського Союзу (Directive (EU) 2017/1132 of the European Parliament and of the Council of 14 June 2017 relating to certain aspects of company law).

Лекція носила не тільки науковий, але й практичний аспект. Значну частину часу було присвячено процедурі реєстрації підприємств в Польщі та Європейському Союзі, в тому числі іноземними засновниками (юридичними та фізичними особами) з України.

Зважаючи на те, що проф.

Йоанна Кручалак-Янковська є провідним фахівцем в Польщі у сфері права банкрутств, а також реструктуризації підприємств, то окрема лекція була присвячена питанням M&A та ліквідації компаній. Лектор детально проаналізувала зміст

Регламенту щодо процедури банкрутств (Regulation (EU) 2015/848 of the European Parliament and of the Council of 20 May 2015 on insolvency proceedings (recast) former Council Regulation (EC) No 1346/2000), а також звернула увагу на останні проекти змін, які пропонується імплементувати у законодавство країн ЄС ((2014/135/EU) COM(2016) 723 final, 2016/0359 (COD) Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on preventive restructuring frame works).

Jean Monnet Module : Lectures on EU & Polish Commercial Law

On May 16, 2019, professor Joanna Kruczałak-Jankowska had the lectures at the Law Institute of the Precarpathian National University named after Vasyl Stefanyk (Gdańsk University, Poland). The professor has lectured in English on the topic of Commercial Law of the EU and Poland.

Lectures were held due to the

funding by the EU (Jean Monnet Module, “Commercial Law of the European Union”, 600196-EPP-1-2018-1-UA-EPPJMO-MODULE), funded by the European Union.

In particular, there were considered problematic issues of harmonization of Polish legislation in the sphere of law of Ukraine and the European Union. Special attention was paid to the influence of the directives and regulations on Commercial Code of Poland (Kodeks spółekhandlowych). Among them the EU Directive 2017/1132 from 14 June, 2017 on the harmonization of certain aspects of company law of the European Union (EU).

The lecture had not only a scientific but also a practical aspect. Significant part of the time was devoted to the procedure of registration of enterprises in Poland and the European Union, including by the foreign founders (legal entities and individuals) from Ukraine.

Taking into account that prof. Joanna Kruczałak-Jankowska is a leading specialist in Poland in the field of bankruptcy law and business restructuring, a separate lecture was devoted to issues of M & A and liquidation of companies. Lecturer has analyzed in detail the content of the Regulation (EU) 2015/848 of the European Parliament and of the Council of 20 May 2015 on the bankruptcy procedure (recast) of the former Council Regulation (EC) No 1346/2000. She also drew attention on the latest draft changes that are proposed to be implemented in the EU legislation ((2014/135/EU) COM (2016) 723 final, 2016/0359), Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on preventive restructuring schemes.

Ми матір називаємо Святою...

Рухається історія, змінюються часи, удосконалюється життя людини на землі, сягає фантастичних вершин наука й техніка, але неминущою цінністю, незамінною духовною, моральною величиною залишається в людському суспільстві Мати.

Адже в основі загальнолюдської моралі – любов до Матері і шаноба до Материнства, які об'єднують людей незалежно від будь-яких відмінностей між ними. Мама – це єдина людина, яка любить тебе по-справжньому, просто за те, що ти є.

Святкування Дня матері – це чудова можливість висловити свою подяку і безмежну

вдячність за все, що роблять для нас наші мами, за їх любов і розуміння. Не забули про це і студенти юридичного інституту. 13 травня в актовій залі інституту відбувся захід, присвячений святкуванню Дня матері, на який були запрошені викладачі зі своїми дітками та студенти.

Протягом свята неодноразово згадували найважливішу жінку у нашому житті – Матір. Пролунало багато пісень та виступів, в тому числі і від діток викладачів, що особисто привітали своїх матусь із святом. Наприкінці всі присутні мали змогу переглянути відеопривітання студентів нашого інституту.

Від усієї душі бажаємо всім жінкам-матерям здоров'я, щастя, надійної чоловічої підтримки, домашнього вогнища, родинного благополуччя, взаєморозуміння і відповідного тепла від своїх дітей!

Харишин Марія
ПР-31

Юридична фірма «Процик та Партнери» здійснює господарську діяльність у сфері надання юридичних послуг з 1994 року та спеціалізується на юридичному супроводженні бізнесу в Україні.

В складі компанії працюють кваліфіковані спеціалісти, які мають ґрунтовну підготовку в різних галузях права та значний досвід практичної юридичної діяльності, завдяки чому сприяють процвітанню бізнесу наших клієнтів.

Контакти: Україна, 01034,
м. Київ вул. Ірининська, 5/24, оф. 94
Тел: (044) 235 66 55
E-mail: spartners@spartners.com.ua

Юридичний Центр - це професійне об'єднання адвокатів, засноване з метою захисту прав громадян та підприємців як в Україні, так і за кордоном. Головною метою Юридичного Центру є висока фаховість надання правових послуг, що досягається шляхом індивідуальної спеціалізації юристів.

Ми пропонуємо гнучкі форми надання правової допомоги - індивідуальні консультації, представництво по справах за окремими дорученнями та абонентське обслуговування бізнес-структур і професійних об'єднань.

Наша сторінка в Інтернеті: www.lawcentre.com.ua

Адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Страчених, 3
Телефон/факс: (0342)505675
e-mail: law.centre@yahoo.com

Protsyk
&
Partners

СУСІДСЬКІ ВІДНОСИНИ ЯК ПРЕДМЕТ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Правове регулювання сусідських відносин має тривалу історію, сьогодні вони регулюються цивільними кодексами більшості країн Європи. Їх можна визначити як відносини між власниками та землекористувачами сусідніх земельних ділянок. Характерними ознаками таких відносин є:

- обумовленість взаємозалежністю (конкуренцією) щодо здійснення прав на сусідні земельні ділянки;

- їх виникнення має об'єктивний характер. Так, набувши прав на нерухоме майно, особа „автоматично” набуває і сусідів – володільців сусідніх об'єктів, з котрими їй доводиться взаємодіяти;

- конфліктний характер сусідських відносин. Зіткнення (конкуренція) щодо здійснення суб'єктивних прав на сусіднє нерухоме майно закономірно призводить до виникнення спорів між його володільцями.

У найбільш широкому розумінні до складу сусідських включаються відносини будь-яких суб'єктів, які складаються при використанні будь-яких об'єктів нерухомості, що можуть розглядатися як сусідні. Однак особливістю українського законодавства є обмеження сусідських відносин сферою земельно-правового регулювання.

Вивчення положень відповідного вітчизняного та зарубіжного законодавств дозволяє виділити наступний приблизний перелік сусідських правовідносин, які на даний час складають сферу регулювання т.з. „права сусідства”:

- перенесення окремих

наслідків землекористування на сусідні володіння (впливи шумом, димом, паром чи в інший спосіб, що не пов'язаний з порушенням меж володіння);

- перетворення та забудова земельної ділянки, що впливає на сусідні володіння;

- право власності та порядок користування рослинами, що ростуть на межі чи поблизу неї, а також розподіл їх плодів;

- регулювання стоку вод на сусідні володіння; облаштування огорож та їх правовий режим;

- встановлення меж земельних ділянок та вирішення межових спорів.

Однак питання про склад сусідських відносин є більш глибоким. Використання об'єктів нерухомого майна для проживання особи виводить нас за рамки суто речово-правових відносин, пов'язаних із здійсненням прав на майно, та породжує виникнення комплексу особистих немайнових відносин, пов'язаних з існуванням та життєдіяльністю людини. Серед них можна виділити такі аспекти як:

- забезпечення приватності. Мова, насамперед, йде про забезпечення права на особисте життя та його таємницю (ст. 301 ЦК України) та його захист від „надмірної цікавості” з боку сусідів. Так, сусідське право з

давніх пір прагнуло обмежити свободу власника щодо облаштування вікон та інших отворів, які виходять на сусідню ділянку;

- забезпечення комфортності та безпеки проживання. В реальному житті ще більшу проблему, ніж забезпечення приватності, становить сусідство з надмірно конфліктними або психічно хворими особами, що здатні істотно порушувати психологічну комфортність проживання.

Також слід вказати, що сусідські відносини не обмежуються лише здійсненням та захистом цивільних (у широкому розумінні) прав, оскільки правовому захисту підлягають також і законні інтереси, обумовлені речовими правами на нерухоме майно та особистими немайновими правами, пов'язаними з проживанням особи. Природа нерухомих речей така, що їхня якість і цінність більшою мірою залежать від оточуючого їх простору, ніж від них самих. В сферу інтересів власника входять місце знаходження нерухомості, її близькість до економічних і культурних об'єктів, зв'язок з транспортною мережею, властивості природного середовища, чистота повітря тощо. В зв'язку із цим зовнішні умови, що визначають якість нерухомості, пропонується розглядати як певну „сферу дихання” власника, зосередження особливих його інтересів.

Виходячи з вказаного, поширені в наш час конфлікти місцевих жителів із забудовниками, власниками виробничих об'єктів, туристичних чи розважальних закладів, мешканцями тимчасових таборів для іммігрантів чи переселенців –

це також різновиди „сусідських війн”, обумовлених об’єктивними чи уявними порушеннями охоронюваних законом інтересів щодо збереження комфортності та безпеки проживання.

Також слід відзначити, що багатогранність сусідських відносин, крім іншого, об’єктивно обумовлює потребу в застосуванні адміністративно-правових механізмів для врегулювання відповідних спорів. Як вказується в літературі, негативний позов в якості традиційного методу захисту порушених майнових прав у сфері сусідських

відносин іноді виявляється малопридатним для врегулювання спорів щодо співіснування сусідів. На практиці це проявляється в тому, що часто для врегулювання сусідських конфліктів більш ефективним виявляється застосування адміністративно-правових механізмів впливу на „порушника спокою”. Хоча тут можна вивести певну закономірність, згідно якої короткотривалі „порушення спокою” та очевидні недотримання правових приписів (включаючи відповідні санітарні, будівельні, пожежні та інші нормативи)

ефективно можна усувати в позасудовому порядку шляхом звернення з скаргами до компетентних органів, а от істотні, тривалі порушення доводиться припиняти в судовому порядку.

Мироненко І. В.
кандидат юридичних наук,
доцент,
доцент кафедри цивільного права
Навчально-наукового
Юридичного інституту
Прикарпатського національного
університету
імені Василя Стефаника

Сучасний стан розвитку договірних прав України : окремі аспекти

15-річчя чинності Цивільного кодексу України дає змогу зробити певні висновки з приводу ефективності його норм щодо регламентації приватноправових відносин загалом та договірних зокрема. Кодекс, за слушним застереженням Н. С. Кузнецової та А. С. Довгерта, «охрещений» і другою конституцією, і кодексом громадянського суспільства. Без будь-яких перебільшень його слід розглядати не тільки в якості стрижневого акта цивільного законодавства, але й як необхідний чинник функціонування ринкового суспільства і формування держави. Серед нових елементів та обраних напрямків розвитку системи приватного права України, які посіли гідне місце в ЦК України, правознавці відмічають результати із зближення, гармонізації та уніфікації окремих груп норм відповідними правилами міжнародних конвенцій універсального характеру та правом ЄС, розширення змісту приватного права за рахунок особистих немайнових прав фізичної особи тощо.

Визнаними здобутками кодифікації вітчизняного при-

ватного права слід вважати норми Цивільного кодексу України про правочини та загальні положення про договори. Дійсно, діючий Кодекс увібрив у себе кращі історичні традиції та сучасні підходи щодо регулювання зазначеної сфери відносин.

Як слушно зауважує В.В. Луць, на відміну від Цивільного кодексу УРСР 1963 р., із загальних положень про зобов’язання (Книга п’ята) виділені загальні положення про договори (поняття і види договору, свобода та обов’язковість договору, положення про публічний, попередній договори, договори приєднання і на користь третьої особи, про форму, порядок укладання, зміни та розірвання договору тощо). Положення про окремі види договірних зобов’язань зазначені в підрозділі 1 розділу III Книги п’ятої ЦК (статті 655-1143). Без-

умовно, договірних відносин стосуються й ті положення ЦК, які визначають зміст та обсяг цивільної правосуб’єктності фізичних, юридичних осіб та інших учасників цивільного обороту, норми про правочини, право власності, представництво, позовну давність тощо.

Характеризуючи проблемні аспекти регламентації договірних відносин, що виникають у правозастосуванні слід відзначити, що в цілому вони пов’язані не із неякісним нормативним матеріалом Кодексу, а криють у собі інші причини, які, на нашу думку, можна звести до кількох основних:

1) недосконалі спеціальні законодавчі акти, які покликані сприяти більш детальному правовому регулюванню договірних відносин у найрізноманітніших сферах суспільного життя. Слід зазначити, що на сьогодні проблема вийшла далеко за межі не ефективного господарсько-правового регулювання договірних зобов’язань та стосується банківського, природноресурсового, споживчого, аграрного та інших галузей законодавства.

Не відстоюючи тезу з приводу єдності цивільно-правового регулювання, а сприймаючи комплексний характер регламентації зазначених правовідносин, дуже прикро відзначати, що у спеціальних законодавчих актах часто істотно викривлені приватноправові підходи щодо сутності правочину, умов його дійсності, змісту, порядку укладення тощо. Вирішення цієї проблеми вбачаємо у забезпеченні якості нормотворчої роботи на етапі прийняття спеціального законодавчого акту, розпочинаючи від доцільності його прийняття в цілому, структури та узгодження з уже чинними актами законодавства, адже, основа дієвості спеціальних законів – високий рівень законодавчої техніки;

2) низький рівень теоретичних знань, шаблонні підходи до роботи при складенні конкретних договорів. На сьогодні доводиться констатувати той факт, що у договірній практиці часто не розмежовуються категорії недійсності та неукладеності правочину, немає розуміння щодо його змісту, особливостей виконання та правових наслідків не-

виконання. Усунення окресленої проблеми вбачаємо у проведенні для юристів - практиків тренінгів, семінарів за напрямком техніки складення договорів;

3) наукові концепції та підходи цивілістів, в яких окреслені напрямки розвитку договірного права України, що висвітлені у монографіях, наукових статтях, тезах виступів на конференціях, не знаходять свого втілення у нормативно-правових актах.

Ведучи мову про необхідність удосконалення положень ЦК України щодо регулювання договорів, хочемо зазначити, що таке реформування повинно відбуватися не хаотично шляхом ситуативного «залатування» окремих нагальних проблем, а у рамках Концепції розвитку договірного права України.

У межах зазначеної Концепції слід визначити шляхи та напрямки зближення сучасного договірного права України та європейського договірного права, окреслити новітні підходи до системи договорів (зокрема, характеристики договірних типів та видів, перегляду конструкцій попереднього та

змішаного договорів, розмежування категорій публічного та споживчого договорів), підходів щодо моментів виникнення суб'єктивних цивільних прав та обов'язків за договором, питання, що пов'язані з конкретними договірними конструкціями, способами захисту порушених прав та інтересів сторін договірного зобов'язання, а також ряд інших питань.

Підсумовуючи, хочемо наголосити на тому, що якісна робота законотворця, теоретиків у сфері договірного права та практичних працівників сприятиме єдності правозастосування в окресленій сфері відносин.

О. І. Зозуляк

*доктор юридичних наук,
доцент,*

*доцент кафедри
цивільного права*

*Навчально-наукового Юридичного інституту
Прикарпатського
національного університету
імені Василя Стефаника*

**ЛАБОРАТОРІЯ КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА
НДІ ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА
ІМ. АКАДЕМІКА Ф. Г. БУРЧАКА НАПРН УКРАЇНИ**

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України, створена та діє на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, пропонує надання роз'яснень та консультацій щодо тлумачення і застосування нормативних положень корпоративного законодавства, а саме з приводу: реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших юридичних осіб; реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів учасників (акціонерів) господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав та ін.

Лабораторія корпоративного права спрямовує свою діяльність на підготовку науково-правових експертних висновків з приводу корпоративних документів товариства (установчий договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи об'єктів на відповідність нормам корпоративного законодавства (наприклад, щодо укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав та ін.).

Наша сторінка у соціальній мережі Facebook – <http://www.facebook.com/prava.lab>. Адреса: вул. Шевченка, 44 а, контактний телефон - 0991921831.

ПРОБЛЕМИ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ

АЛЬТЕРНАТИВНІ СПОСОБИ ВИРІШЕННЯ ПРИВATНО-ПРАВОВИХ СПОРІВ

Процеси демократизації, які сьогодні відбуваються в українському суспільстві, розвиток ринкових відносин, посилення ролі приватного права підвищили актуальність питання забезпечення належного рівня захисту цивільних, сімейних та інших прав. Тривалий час головним засобом захисту цивільних прав й інтересів залишався судовий захист. Проте, завантаження судової системи різними категоріями справ призводить до того, що суди «не встигають» належним чином розглядати судові справи та приймати об'єктивні та обґрунтовані рішення. Для вирішення даної проблеми існують альтернативні (неюрисдикційні, несудові, позасудові) способи вирішення спорів (АВС). Сьогодні такі способи вирішення спорів, у тому числі, і приватно-правових, використовуються в більшості країн Європейського Союзу (Німеччина, Франція, Італія, Австрія тощо), а також в США, Канаді, Австралії. Зародки використання АВС мають місце і в Україні. Використовуючи неюрисдикційні способи вирішення приватно-правових спорів, сторони отримують реальну можливість швидко та ефективно вирішити власний спір.

Сьогодні відомі такі альтернативні способи вирішення приватно-правових спорів: консиліація, посередництво, переговори, медіація, претензійний порядок, розгляд приватно-правових спорів у третейському суді або ж арбітражем.

Сторони, між якими виник спір, можуть звернутися до медіатора, який є незалежною особою та може допомогти

сторонам його вирішити. Звертаючись до медіатора для отримання відповідної послуги (вирішення спору) сторони вступають у медіацію.

Сьогодні, на національному рівні відсутній Закон «Про медіацію», який би визначив зміст медіації та, частково, нормативно врегулював «медіаційні» приватно-правові відносини. Але на можливість використання медіації як одного із

АВС наголошують науковці, які зазначають, медіація - самостійна, неформалізована, добровільна, позасудова процедура вирішення спору шляхом переговорів за участі нейтрального одного або декількох медіаторів з метою досягнення сторонами взаємоприйняттого рішення про вирішення спору.

Часто з терміном «медіація» використовується й термін «посередництво». Співвідносячи поняття медіації та посередництва, необхідно зауважити, що поняття посередництва належить до загальноправових категорій, які використовуються багатьма галузями права з врахуванням галузевої специфіки.

С.І. Запара вказує, що термін «посередник» в українському звучанні має складну історію та викликає далеко не завжди приємну асоціацію. Враховуючи зацікавленість в тому, що примирні процедури ще на по-

чатку викликали емпатію та сприйняття, важливо щоб й особа, яка здійснювала функцію посередника, викликала довіру. Враховуючи цю обставину, а також тривалий зарубіжний досвід у цьому контексті та тенденції до уніфікації правових явищ та категорій, доцільним є, на нашу думку, застосування саме поняття «медіатор», «медіація».

Провівши співвідношення медіації та посередництва можемо зазначити, що медіація є специфічним видом посередництва, специфіка якого визначається метою такого посередництва та особливостями статусу посередника – медіатора.

Консиліація, так само як і медіація, характеризується участю незалежної особи, яка лише сприяє у вирішенні спору. Однак, функції та роль медіатора є дещо відмінними. Медіатор бере активну участь у вирішенні спору, досліджуючи усі обставини справи та вислуховуючи позицію сторін, а завдання незалежної сторони у консиліації полягає лише у забезпеченні комунікації сторін з тим, щоб останні могли продовжувати вести переговори.

Щодо переговорів, то переговори є самостійним способом АВС, що має універсальний характер, який полягає у тому, що переговори – складова практично всіх способів АВС. Основна відмінність переговорів від інших АВС полягає у тому, що при проведенні переговорів сторони організовують процес спілкування самостійно, без залучення для налагодження діалогу незалежної особи. Залучення ж до переговорів незалежних осіб у якості експертів, спеціалістів, перекладачів тощо,

не перетворює переговори на інший АВС, оскільки вказані особи мають за мету допомогти сторонам у з'ясуванні особливостей предмета спору, а не у налагодженні спілкування.

Претензійний порядок є самостійним способом вирішення спорів та має небагато спільного з іншими АВС, лише те, що усі вони сприяють зменшенню навантаження на судову систему. Претензійний порядок не передбачає залучення для вирішення спору незалежної сторони, і, характеризується тим, що його використовують тоді, коли порушення зобов'язань із боку однієї із сторін є очевидним. Слід також пам'ятати, що претензійний порядок є єдиним виключенням, коли звернення до нього як до способу АВС може бути встановлено законодавством.

Третейські суди відіграють особливу роль при вирішенні приватно-правових спорів, оскільки вони не є елементом судової системи і їх відносять до альтернативних способів вирішення спорів. Третейський суд базується на тих основоположних принципах, що і медіація – добровільності, конфіденційності, диспозитивності тощо. Для звернення до третейського суду потрібно волевиявлення сторін спору. Третейська угода і угода про медіацію можуть бути укладені як до виникнення спору, так і на будь-якій стадії розгляду справи судом. Проте, відмінність третейського суду від інших АВС прослідковується у його меті. Так, метою третейського суду є не пошук компромісного рішення, на яке погодяться сторони спору, а його вирішення відповідно до правових норм, звичаїв ділового етикету, а також тлумачення укладеного сто-

ронами договору. Також, процесуальним законодавством регламентується виконання деяких рішень третейського суду в примусовому порядку. І тому, завжди є сторона, яка виграла справу, і сторона, яка її програла.

Щодо арбітражу, то на відміну від інших способів вирішення спору, повноваження арбітра зводяться до того, що арбітр самостійно приймає у справі рішення, що є обов'язковим для сторін. Іншою відмінною ознакою арбітражу є те, що такий спосіб є більш формалізований, процесуально-визначений та нормативно-окреслений.

Разом з тим, в практиці різних країн зустрічаються випадки, коли медіація та арбітраж поєднуються і становлять окремий, змішаний спосіб врегулювання конфлікту (med-arb та arb-med). За правилами медіації - арбітражу (med-arb) спочатку сторони беруть участь у медіації, після якої, в разі неможливості врегулювання конфлікту, розпочинається процедура арбітражного розгляду. Незалежна особа, що виступає медіатором на першому етапі, згодом вирішує той самий спір вже як арбітр, і це робить арбітражний розгляд швидшим і простішим, оскільки сторони не мають потреби знову висловлювати свою позицію у справі. У випадку арбітражу - медіації (arb-med) порядок відповідних процедур змінюється і спочатку сторони звертаються до арбітражу. Окрім того, взаємозв'язок медіації та арбітражу виявляється і в тих випадках, коли сторони укладають угоду після проведення медіації, але звертаються до арбітра з наміром отримати арбітражне рішення на підтвердження такої угоди. Це пов'язано із тим, що на відміну від угоди за результатами медіації, рішення

арбітражного суду виконувати простіше з огляду на дію Нью-Йоркської Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень 1958 року.

Підсумовуючи вище наведене слід зазначити, що на сьогодні вже склалися передумови як позитивного, так і негативного характеру, що дають змогу казати не лише про готовність правової системи України до прийняття системи альтернативного вирішення спорів (далі – АВС), а й свідчать про необхідність і своєчасність такого впровадження. З одного боку, це істотна зміна напрямів суспільного, державного і політичного розвитку, посилення позицій приватного права, прагнення України займати гідне місце у світовому співтоваристві. З іншого – кризові явища, істотні недоліки державної судової системи, тривалість розгляду справ, високий рівень корупції.

Запровадження в Україні системи альтернативного вирішення приватно-правових спорів, яку широко застосовують у розвинених країнах світу, може стати новим дієвим інструментом як для подолання кризових явищ у сфері захисту цивільних прав та інтересів, так і для практичної реалізації сучасних правових тенденцій, спрямованих на підвищення ефективності механізму захисту прав.

Н. М. Стефанишин
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри цивільного
права
Навчально-наукового
Юридичного інституту
Прикарпатського
національного університету
імені Василя Стефаника

МОЛОДИЙ НАУКОВЕЦЬ

Захист мови за новим законом

Шлях активних громадян України до утвердження державності української мови та забезпечення її конституційного статусу тривав близько тридцяти років. 27 жовтня 1989 року було ухвалено закон «Про зміни і доповнення Конституції (Основного Закону) Української РСР», яким було змінено редакцію статті 73: «Державною мовою Української Радянської Соціалістичної Республіки є українська мова. Українська РСР забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя». А вже наступного дня з'явився закон «Про мови в Українській РСР», стаття 2 якого «Державна мова Української РСР» проголошувала українську мову державною.

15 травня 2019 року, як і 16 травня, дні остаточного підпису закону та його оприлюднення в «Голосі України», стали не менш історичними.

На відміну від «блискавичних» рішень переважно комуністичної Ради 1989 року, на яку тиснув переломний історичний момент і підпирали небачені доти 100-тисячні демонстрації, закон «Про забезпечення функціонування української мови як державної» щосили гальмували і затягували від початку 2017 року, але нові покоління українців, загартовані Мовним Майданом і Революцією гідності, з усвідомленням життєвої необхідності здобути перемогу в новій війні з Росією не лише на східному фронті, але на цивілізаційному, подолавши спротив ще великою мірою недореформованої незалежної держави на руїнах імперії.

Крім того, на останніх ета-

пах опрацювання народними депутатами «випали» з розділу III «Обов'язок володіти державною мовою». Це означає, що і в цьому парламенті, і в наступному будуть постійні спроби виступати російською мовою, що створюватиме постійне штучне протистояння і заважатиме законодавчій роботі.

Важливі положення нового мовного закону

Державний статус української мови є невіддільним елементом конституційного ладу України як унітарної держави (ст. 1, част. 3).

Українська мова як єдина державна мова виконує функції мови міжетнічного спілкування, є гарантією захисту прав людини для кожного українського громадянина незалежно від його етнічного походження, а також є фактором єдності і національної безпеки України (ст. 1, част. 8).

Дія цього Закону не поширюється на сферу приватного спілкування та здійснення релігійних обрядів (ст. 2, част. 2).

Держава організовує безкоштовні курси української мови для дорослих та забезпечує можливість вільно опанувати державну мову громадянам України, які не мали такої змоги (ст. 6, част. 3).

Статті 9, 10 та 11 визначають надзвичайно широке коло осіб, для яких володіння держав-

ною мовою є обов'язковим; вимоги до рівня володіння ними державною мовою і самі рівні.

Ніхто не може бути змушений використовувати під час перебування на роботі та виконання обов'язків за трудовим договором іншу мову, ніж українська (ст. 20, част. 1).

Друковані ЗМІ можуть видаватися іншими, ніж державна, мовами за умови, що одночасно з відповідним тиражем видання іноземною мовою видається тираж цього видання державною мовою (ст. 25, част. 1).

У кожному місці розповсюдження друкованих ЗМІ друковані ЗМІ державною мовою мають становити не менше 50 відсотків назв друкованих ЗМІ, що розповсюджуються в цьому місці (ст. 25, част. 4).

Частка книжкових видань державною мовою у загальній кількості назв книжкових видань, наявних у продажу в кожній книгарні або іншому закладі, що здійснює книготорговельну діяльність, має становити не менше 50 відсотків (ст. 26, част. 2).

Надзвичайно важливою є ст. 30 «Державна мова у сфері обслуговування споживачів», якою є українська мова. На прохання клієнта його персональне обслуговування може здійснюватися також іншою мовою, прийнятною для сторін (част. 3). Це означає, що перше звернення працівника сфери обслуговування повинне звучати українською, а в разі прохання він може перейти на іншу мову, і це не буде порушенням, а може і не перейти. Це також не буде порушенням. Бо головне – забезпечити поширення державної мови у всіх публічних сферах життя і забезпечити конституційне право громадян

одержати послуги українською мовою. В жодній іншій державі світу українець не має права вимагати такого обслуговування.

Положення «Мова, прийнята для сторін» за тим самим принципом використовується і в інших сферах, зокрема, в охороні здоров'я і транспорті.

Згідно з новим законом, в Україні має з'явитися Національна комісія зі стандартів державної мови, яка визначатиме рівень володіння

українською мовою та видаватиме відповідні сертифікати. Стежитиме за виконання мовного закону Уповноважений із захисту державної мови, якого призначатиме Кабінет міністрів.

Уповноважений ініціюватиме розслідування щодо порушень посадовими особами норм закону, складатиме протоколи та застосуватиме стягнення штрафів у випадках, встановлених законом.

Закон у цілому набирає чинності через 2 місяці після

опублікування, а низка окремих норм відтермінуються на 6 місяців, 2 роки, 3 роки і, навіть, на понад 10 років – як, наприклад, ця: «Мовою зовнішнього незалежного оцінювання за результатами здобуття повної середньої освіти та вступних випробувань є державна мова, крім зовнішнього незалежного оцінювання з іноземних мов» (набирає чинності з 1 січня 2030 року).

Глеб Юлія-Віра
ПР-21

Заходи забезпечення

Заходи забезпечення, на сьогоднішній момент, відіграють важливу роль у забезпеченні належного досудового розслідування та судового провадження. Особливе місце в системі процесуального примусу посідає відсторонення від посади-захід забезпечення кримінального провадження, який полягає у тимчасовому вимушеному недопущенні особи, яка перебуває у певних службових відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами чи організаціями, до виконання своїх функціональних обов'язків з підстав і в порядку, передбачених кримінальним процесуальним законодавством.

Метою застосування зазначеного заходу є: забезпечення належного порядку кримінального провадження; відшкодування спричиненої злочинною шкоди, а також перешкодження продовженню злочинної діяльності, яка пов'язана з трудовою діяльністю (можна також вважати, що відсторонення від посади переслідує й іншу мету – забезпечення виконання обвинувального вироку: тобто майбутнього покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, пе-

редбаченого у ст. 55 КК України).

Таким чином, сутність відсторонення від посади в кримінальному судочинстві України можна визначити, як захід кримінально-процесуального примусу, що застосовується в передбаченому законом порядку стосовно підозрюваного (обвинуваченого) з метою забезпечення належного порядку кримінального

провадження, відшкодування шкоди, завданої внаслідок кримінального правопорушення, а також перешкодження продовженню злочинної діяльності, яка пов'язана безпосередньо з трудовою діяльністю і полягає у тимчасовому недопущенні особи, яка перебуває у певних службових відносинах з органами державної влади та місцевого самоврядування, підприємствами, установами чи організаціями, до виконання своїх функціональних обов'язків або забороні виконувати роботу, яку вона виконувала, або займатися діяльністю, якою вона займалася.

Як і багатьом іншим процесуальним діям, відстороненню від посади притаманна строковість.

Строк — це певний період у часі, зі спливом якого пов'язана дія чи подія, яка має юридичне значення. Строк обчислюється роками, місяцями, тижнями, днями або годинами.

Строк відсторонення від посади-це певний період у часі, на який здійснюється відсторонення особи від здійснення її службових обов'язків.

Відсторонення особи від посади має тимчасовий характер, і його слід відрізнити від звільнення з роботи, яке вирішується відповідно до вимог трудового законодавства.

Відсторонення від посади здійснюється на підставі рішення слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження на строк не більше двох місяців, проте, чинним законодавством передбачена і зміна строку відсторонення від посади.

Клопотання слід розглядати як письмове звернення прокурора або слідчого за погодженням з прокурором до слідчого судді (суду) з проханням вирішити питання про відсторонення особи від посади під час кримінального провадження.

З клопотанням про відсторонення підозрюваного від посади прокурор може звертатись до слідчого судді самостійно, а слідчий обов'язково повинен його погодити з прокурором. Таке погодження є формою реалізації функції прокурорського нагляду за дотриманням закону при проведенні досудового розслідування та обмеженням у зв'язку із цим конституційних прав особи.

Клопотання про відсторонення від посади подається до місцевого суду, у межах територіальної юрисдикції якого знаходиться орган досудового розслідування. Клопотання та додані до нього матеріали підлягають обов'язковій реєстрації в автоматизованій системі документообігу суду, яка здійснюється працівниками апарату відповідного суду в день їх надходження.

Під час судового розгляду клопотання предметом дослідження є ті обставини, з якими закон пов'язує можливість відсторонення підозрюваного, обвинуваченого від посади. Розглядаючи клопотання, слідчий суддя, суд з'ясовує, чи є обставини, що дають підстави: а) підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення; б) вважати, що перебування на посаді підозрюваного, обвинуваченого сприяло вчиненню кримінального правопорушення; в) вважати, що підозрюваний,

обвинувачений, перебуваючи на посаді, знищить чи підробить речі і документи, які мають суттєве значення для досудового розслідування, незаконними заходами впливатиме на свідків та інших учасників кримінального провадження або протиправно перешкоджатиме кримінальному провадженню іншим чином.

Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя – визначений кримінальним процесуальним законодавством захід забезпечення кримінального провадження, який полягає у прийнятті Вищою радою правосуддя рішення про усунення судді від здійснення правосуддя на строк не більше двох місяців на підставі вмотивованого клопотання Генерального прокурора або його заступника.

Такий розгляд починається з короткого викладу членом Вищої ради правосуддя, який визначений доповідачем, наведеного у клопотанні обґрунтування необхідності застосування такого тимчасового відсторонення. Після короткого викладу наведеного у клопотанні обґрунтування необхідності тимчасового відсторонення від здійснення правосуддя слово надається Генеральному прокурору, його заступнику або уповноваженому ними прокурору, судді (його представнику), щодо якого внесене клопотання, для надання пояснень. Якщо суддя відмовляється від надання пояснень, Вища рада

правосуддя розглядає клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя без його пояснень.

За результатами розгляду клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя Вища рада правосуддя ухвалює рішення, копія якого не пізніше семи робочих днів направляється Генеральному прокурору або його заступнику, судді, стосовно якого ухвалено рішення, а також невідкладно направляється до суду, в якому такий суддя обіймає посаду.

Отже, необхідність застосування даного виду заходів забезпечення кримінального провадження пов'язана з тим, що особа, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, перебуваючи на посаді, сприяла вчиненню такого правопорушення або є підстави вважати, що вона знищить чи підробить речі і документи, які мають суттєве значення для досудового розслідування, буде незаконно впливати на свідків чи інших учасників провадження або протиправно перешкоджатиме кримінальному провадженню іншим чином (наприклад, використовуючи свою посаду, впливатиме на своїх підлеглих, які є свідками).

Вікторія Яшан
ПР-31

ТЕРИТОРІЯ ТВОГО РОЗВИТКУ

Ніколи не пізно. Поки ти сам так не будеш думати

«Життя пролетить немов одна мить» - говорили дорослі кожному із нас. Проживши життя, розумієш, що такого поняття, як «пізно», не існує і ми самі створюємо пере-

шкоди у своїй голові, які вважають робити те, що в першу чергу важливе для нас....

У дитинстві здається, що 28 років — це вік напівживого старигана. У 28 - не розумієш, як

40-річні люди ноги тягають. І навіщо. Лягли би уже й лежали, чого бродити даремно. А потім ти сам стрімко влітаєш у цей вік і тобі смішно згадувати себе, того маленького і дурного, який

так думає. І ти розумієш, що в 35 років можна закохатися, як підліток, і створити найщасливішу сім'ю. У 38 — побудувати будинок, переїхати, почати все з нуля. І буде чудово. У 40 років кинути роботу, без якої ти себе не уявляв два десятки років, і ні про що не шкодувати, озираючись назад. Жодного дня не шкодувати ні про що. Знаходити друзів. Таких, не прочитавши від яких «доброго ранку», ти починаєш нервувати і все валиться з рук. Ось вже над чим би я посміялася 20 років тому! Побудувати ресторан на Північному Полюсі. Або поїхати дресирувати індійських слонів. Неважливо.

Ти відмовляєшся, кажеш: «Ви помилилися, я не те, що вам треба, я не вмю, он скільки красивих і розумних це вмюють, навіщо я вам?». А тобі відповідають:

«Спробуй. Ну спробуй. Це дуже цікаво!» Ти пробуєш — і виходить. Пробуєш трохи сміливіше — і знову виходить. А через тиждень хтось твоїм ротом каже: «Не сперечайся, я зроблю по-іншому, по-своєму, я краще знаю» — тим же людям, яких ти запевняв, що не знаєш і не вмєєш. І вони сміються по-доброму, і знову все виходить. І ти знову ні про що не шкодуєш, озираючись назад. І розумієш, що готовий залишити те, без чого ще вчора себе не уявляв.

До чого в цьому житті можна застосувати слово «пізно»? Ні до чого. Поки ти сам так не будеш думати. Адже, погодьтеся, не так багато людей готові взяти за основу життя тезу — починати ніколи не пізно.

Отож для прикладу Оксана Думанська взяла та й видала пер-

шу книгу в 50 років. І її життя уже у зрілому віці набуло цілком нових, але таких захопливих сенсів. Не потрібно боятися спробувати щось створювати та змінювати.

Ми весь час кудись поспішаємо, прагнемо заробити більше грошей, кудись поїхати, щось побачити, крутимось, вертимося... Але найчастіше у цій метушні, в гонитві за «щастям» ми забуваємо про найважливіше — жити потрібно кожного моменту, кожної миті. Не варто нічого відкладати на потім, щоб не втратити дорогоцінний час, радіти спілкуванню з батьками, з дітьми, виявляти свої справжні, глибинні почуття і потрібно пам'ятати: ніколи не пізно, поки ти сам так не будеш думати.

Пригода Таня
ПР-15

Дивовижні факти про Вікіпедію

Інтернет — найбільше джерело інформації для студентів. Для кожного з нас відомий такий інтернет-сайт як «Вікіпедія» — найбільша онлайн енциклопедія. Проте, мало хто знає хоча б якісь факти про неї.

ВВС згадує дивовижні факти з життя найбільшої і найвпливовішої онлайн-енциклопедії. І далеко не всі ці факти взяті з самої «Вікіпедії».

1. «Вікіпедію» створили філософ і фінансист: Ларрі Сенгер і Джиммі Вельс із США, які, за власним визнанням, будували свій проект на утопічній ідеї вільного доступу кожного до загальної суми знань людства і пожертвуваннях з усього світу. Можна сказати, вони досягли успіху у своїх починаннях: наразі на сайті енциклопедії більш 38 млн. статей, більше 4 млн. користувачів вносили інформацію, яку виправляли понад 2 млрд. разів; цими ви-

правленнями, з-поміж іншого, займалися 4 тис людей, що мають статус адміністратора.

2. Десять мов, якими написана найбільша кількість статей — англійська (більш 5 млн), шведська (більше 2,5 млн), німецька (1,9 млн), нідерландська (1,85 млн), себуано (1,85 млн), французька (1,7 млн), російська (1,28 млн), варайська (1,25 млн), італійська (1,25 млн) та іспанська (1,23 млн).

ВІКІПЕДІЯ

Вільна енциклопедія

При цьому кількість виправлень у згаданих філіппінських

мовах — себуано і варайській — істотно менше, ніж у інших лідерів списку, що свідчить, зокрема, про недостатню опрацьованість і завершеність багатьох створених статей.

3. Жодної статті, крім головної сторінки Вікі, немає в розділах на мовах гереро (використовується на території ПАР) і канури, якою говорять в Нігері і Нігерії.

4. У мов, що використовують більше однієї системи письма — наприклад сербської (кирилиця і латиниця) або уйгурської (кирилиця, латиниця і арабіця), — є можливість дублювати статті у відповідних алфавітах. На практиці, однак, не всі статті схожою мовою будуть мати свої симетричні дублети у всіх вживаних писемностях.

5. Щонайменше три мови, які користуються одним алфавітом, мають по дві версії «Вікіпедії»: йдеться про англійську (стандартна і «спрощена» версія),

норвезьку (букмол і нюнорськ) і білоруську (офіційна («шкільна») граматика і тарашкевіца). Нерідко опис тих самих об'єктів і людей може радикально відрізнятись.

6. Щодо штучних мов, існує версія «Вікіпедії» есперанто (більше 200 тис. статей), мовами волапук, ідо і інтерлінгва. При цьому до використання мови ельфів зтворів Джона Р. Р. Толкієна, на відміну від «Яндекс.перекладача», «Вікіпедія» ще не дійшла.

7. У 2006-2007 роках існувала «Вікіпедія» «сибірською мовою» - вигаданою мовою, яку при цьому легко розуміли носії російської мови. Через велику кількість нецензурної лексики та викривлення фактів ця «енциклопедія» була видалена в листопаді 2007 року, зібравши понад 6 тис. статей, більшість яких були порожніми.

8. Збільшений з роками авторитет енциклопедії якимось підвів її: 2009 року в англійській версії статті про французького оscarоносного композитора Моріса Жарра зробив правку студент-ірландець, повідомивши про смерть митця.

Креативний юнак дуже переконливо описав смерть Жарра і вигадав останні слова «небіжчика», чим спровокував шквал повідомлень у ЗМІ, включно з респектабельними виданнями на кшталт Guardian. Коли обман розкрився, всім учасникам скандалу довелося спростовувати свої повідомлення.

9. Коли міжнародна група соціологів проаналізувала 10 версій мережевої енциклопедії різними мовами, то з'ясувала, що найсуперечливішими - такими, що піддаються найбільшій кількості виправлень, - статтями є описи політиків (Джорджа Буша-молодшого - англійською і Сеголен Руаяль - французькою), релігійні фігури (Ісус і Магомет - деякими мова-

ми), але були й відмінності.

Так, франкомовні редактори більше боролися за статті про екологію, а чеські сперечалися через статті про різні прояви людської сексуальності.

11. Згадана стаття про Джорджа Буша-молодшого англійською мовою є абсолютним лідером за кількістю виправлень за всі роки існування інтернет-енциклопедії. Її текст змінювався 45 862 рази.

У російському сегменті, крім щорічних списків померлих, лідерами за кількістю виправлень стали статті про Йосипа Сталіна і мультсеріал «Смішарики», а також про Росію та Україну. На кожну з них припало більше 7 тис. правок.

12. У багатьох країнах ті або інші сторінки онлайн-енциклопедії зазнали блокувань. Особливо непросто складається доля «Вікіпедії» в КНР: китайська версія сайту була заблокована в Китаї в червні 2004 року, в жовтні-листопаді 2006 року.

У червні 2015 році ЗМІ повідомили про повне блокування китайської «Вікіпедії» в КНР. Крім того, Пекін неодноразово частково блокував енциклопедію й англійською мовою. Китайська версія енциклопедії містить більше 860 тисяч статей.

13. У серпні минулого року Ро-

скомнагляд висунув претензії до російської «Вікіпедії» щодо статті про легкий наркотик «чарас».

Пізніше організація передумала блокувати енциклопедію, пославшись на те, що інформацію в «проблемній» статті відредагували.

14. Енциклопедія намагається бути самокритичною у своїх статтях: в англійськом розділі існують статті «Гендерні забобони «Вікіпедії» та «Список скандалів, пов'язаних з «Вікіпедією».

Щодо першої, то жінки регулярно скаржаться на домінування чоловіків у колективі редакторів і пов'язаний з цим дисбаланс у висвітленні низки тем. Джиммі Вельс визнав, що попередні спроби збалансувати колектив за статтевою ознакою виявилися невдалими, і висловив намір виправити такий стан справ у майбутньому.

15. З нагоди 15-річчя енциклопедія розпочала проєкт Wikipedia 15, де закликає користувачів розповісти, що вона для них означає. Крім багатослівних висловів про користь для всього людства, серед відповідей на це питання трапляються й «успішно складені іспити».

На даний момент «Вікіпедія» має не найкращі відгуки, оскільки функція особистого виправлення відомостей надає можливість внесення неправдивих фактів, тому, поки комп'ютерні генії працюють над вдосконаленням сервісу і самої енциклопедії, користуйтеся перевіреними джерелами і збагачуйте власні знання достовірною інформацією.

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3

PASAGE GARTENBERG

РЕЗЕРВУЙТЕ МІСЦЕ ЗА ТЕЛЕФОНОМ: 095 175 9000

19:00 - 00:00

НЕДІЛЯ
2
ЧЕРВНЯ

DISCOPARTY
00:00 - 03:00

Latino

DANCE
БІВІЛІ

SALSA
BACHATA
KIZOMBA

НА ВАС ОЧІКУЄ ТАНЦЮВАЛЬНЕ ШОУ, АНІМАЦІЯ ТА МАЙСТЕР КЛАСИ
GRAND MAESTRO S. MAX
MC. VICTORIOUS
DJ LIL KRAZE (EL LOCO RAMON)

ENTER: ДІВЧАТА - БЕЗКОШТОВНО,
ЧОЛОВІКИ - 70 ГРН.
FACE CONTROL & DRESS-CODE
ЗАМОВЛЕННЯ СТОЛІКІВ: 095 175 9000

passage_gartenberg
passage_gartenberg
www.passage-gartenberg.com

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3
РЕЗЕРВУЙТЕ МІСЦЕ ЗА ТЕЛЕФОНОМ: 095 175 9000

PASAGE GARTENBERG UNDERHILL
EUROPEAN MUSIC FESTIVAL

СУБОТА 22:00

ЧЕРНЕ

8

KOLVA LINER

UNDERHILL PRE-PARTY

CHERNIKINA

ENTER: 100 ГРН.
FACE CONTROL & DRESS-CODE
ЗАМОВЛЕННЯ СТОЛІКІВ: 095 175 9000

passage_gartenberg
passage_gartenberg
www.passage-gartenberg.com

тел. 50-30-95

Partner GROUP

Ваш Партнер

- Широкий асортимент шкільного приладдя
- Найбільший вибір якісних канцтоварів
- Побутова хімія
- Господарські товари
- Дитячі іграшки
- Сервісне обслуговування організацій
- Індивідуальний підхід до кожного покупця
- Гнучка система знижок
- Доставка канцтоварів безкоштовна

НАШІ МАГАЗИНИ: вул. Гординського, 4
вул. Вовчинецька, 225 ТЦ «Велес»
вул. Хоткевича, 63А ТЦ «Кошик»
ГУРТІВНЯ КАНЦТОВАРІВ: вул. Ребета, 3